

[Arbejdsministeren.]

nr. 1, i et vist omfang er stridende mod en bestemmelse i ILO-konventionen (nr. 102) om minimumsnormer for social tryghed. Dette problem vil blive taget op med arbejdsmarkedets parter. Der er taget skridt til nedsættelse af et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets organisationer til under ledelse af en af arbejdsretten udpeget formand at fremsætte forslag til problemets løsning.

Det andet problem, jeg vil nævne, drejer sig om de såkaldte „julelukninger“. I anledning af den regelmæssigt tilbagevendende tendens til betydelig stigning i det registrerede antal ledige medlemmer af arbejdsløshedskasserne omkring jul og nytår har jeg anmodet arbejdsdirektoratet om efter drøftelse med arbejdsnævnet at ville fremkomme med en udtalelse om de faktorer, der her gør sig gældende. Arbejdsformidlingskontorerne er blevet anmodet om at indsamle oplysninger på grundlag af virksomhedslukninger i den seneste juleperiode. Julelukningerne rejser problemer for de ledigblevne, særlig for dem, der ikke er dagpengeberettigede. Også arbejdsløshedskasserne og staten har finansielle interesser involveret. Jeg tillægger dette problem en ikke uvæsentlig betydning, og når oplysningsmaterialet foreligger, vil jeg overveje, om spørgsmålet bør gøres til genstand for vurdering i et udvalg med deltagelse af de interesserede parter.

Med hensyn til spørgsmålet om omkostningerne i forbindelse med lovforslaget skal jeg henvise til redegørelsen i bemærkningerne til lovforslaget. Som dér anført er det vanskeligt at skønne over udgifterne, navnlig for så vidt angår udgifterne til deltidsforsikring. De samlede omkostninger er groft anslået til at ligge imellem 35 mill. og 70 mill. kr., hvoraf 0,6 mill. kr. hidrører fra den af lovforslaget følgende forøgelse af administrationen.

Sluttelig for dette lovforslags vedkommende skal jeg gøre et par bemærkninger om ikrafttrædelsestidspunktet.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at de i lovforslaget indeholdte nye regler bringes i anvendelse snarest. Da der er tale om en gennemgribende revision af hele arbejdsformidlings- og arbejdsløshedsforsikringslovgivningen med bl. a. deraf følgende administrative omlægninger, har man — også af hensyn til, at tinget får den fornødne tid til at behandle forslaget — foreslået, at loven træder i kraft pr. 1. oktober 1970. Som en følge heraf fremsættes selvstændigt forslag om lovbestemmelser, der skal gælde i tiden fra 1. april til 1. oktober 1970.

Dernæst skal jeg omtale forslaget til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Arbejdsmarkedsnævnenes funktionsperiode og dagpengehjælpens varighed). Dette forslag er som nævnt en konsekvens af det lige forelagte lovforslag. Forslagets fremsættelse skyldes, at arbejdsmarkedsnævnenes funktionsperiode ifølge gældende lov udløber 31. marts 1970, medens de nye, ændrede nævn som foran omtalt først foreslås nedsat 1. oktober 1970. Hertil kommer, at den „fulde folkepension“ træder i kraft 1. april 1970 og bringer en uklarhed ind i den gældende arbejdsløshedslov. Denne uklarhed fjernes endeligt ved bestemmelser, som er foreslået og nærmere omtalt i forslaget til den nye arbejdsløshedslov. Nærværende lovforslag tilsigter at afbøde uklarheder i perioden indtil 1. oktober 1970.

Herefter skal jeg omtale forslaget til lov om ændring af lov om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. (Om kursusnævnet).

Forslaget er en følge af, at bestemmelsen om kursusnævnet i § 32 i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring bortfalder ved lovens ophævelse, idet den i bestemmelsen omhandlede kursusvirksomhed overføres til arbejdsministeriets øvrige uddannelsesforanstaltninger.

Kursusnævnet, der har haft beføjelse til at træffe afgørelse om kursusvirksomheden